

[Socialministeren]

Jeg må hertil svare, at jeg ikke er vidende om, at man fra dansk side skulle være uvillig til at deltage i samtaler og i forhandlinger om noget relevant emne med kolleger i de andre nordiske lande.

Knud Lind (FP):

Ministeren sagde, at det mere var et problem for vore nordiske venner. Nu er det jo således, at vi har pasfællesskab i Norden, og at man har en fælles interesse i at bekæmpe narkoproblemerne. Vil det sige, at vi i Danmark ikke har nogen narkoproblemer, fordi man ligesom har eksporteret dem, og det kun er et særskilt problem i de andre nordiske lande? Der må da være noget fællesskab, eller er det helt udelukket?

Socialministeren (Lise Østergaard, fg.):

Det, der ligger i mine bemærkninger, og det, der har ligget i de bemærkninger, jeg har henvist til fra de tidligere debatter, er alene det, at man i denne debat, i dette spørgsmål, fokuserer urimeligt på Christiania. Vi ved alle, at der er narkotikaproblemer i Danmark, og at der er det i København som i de fleste andre storbyer, og det er bestemt problemer, som er regeringen vedkommende. Det er den ensidige fokusering på området Christiania, mine bemærkninger har drejet sig om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 126

11) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Kalnæs (SF):

»Hvorledes defineres tæt, lavt byggeri i skattelovgivningen?«

Skriftlig begrundelse

For en 100 m² bolig kan ejendomsskatten udgøre ca. 160 kr. pr. måned i etageboliger, medens den i tæt, lavt byggeri kan udgøre ca. 620 kr. pr. måned.

Da der er så stor forskel, er det vigtigt, at begrundelsen for forskellen kan forstås af alle og opfattes som fornuftig af de fleste. Det er ligeledes vigtigt, at der er en så klar definition af de to typer bebyggelse, at ingen føler, at det er tilfældigheder, der afgør, om

et boligområde kommer i den ene eller den anden gruppe.

Den hidtil foretagne skelnen bærer præg af, at der er usikkerhed om den nøjagtige definition af begrebet tæt, lavt byggeri. Det forekommer ikke så mærkeligt, da der er betydelig lighed mellem byggeri med to etager beboet af samme familie og byggeri med to etager beboet af to familier, og derfor kan der være problemer med den skattemæssige placering.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Som svar på spørgsmålet skal jeg henvise til den ændring af den kommunale ejendomsskattelev, der skete i juni 1981 med bestemmelsen om, at parcel- og rækkehuse m. v., der tilhører almennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger, i de 3 følgende skatteår skal svare kommunal og amtskommunal grundskyld med en lavere udskrivningsprocent, om jeg så må sige, end den promise, der normalt gælder i kommunen, henholdsvis 55, 70 og 85 pct. af den normalt beregnede promise.

I cirkulæret, der er udstedt i denne anledning, er anført, at bestemmelsen omfatter al tæt, lav bebyggelse, der tilhører de nævnte selskaber og foreninger, og at det betyder, at parcel-, række-, kæde- og klyngehuse er omfattet af reglen.

Statsskattedirektoratet har oplyst, at der ved parcelhuse skal forstås fritliggende beboelsesbygninger indeholdende én eller to familiebøliger til helårsbeboelse. Ved tæt, lav boligbebyggelse forstår direktoratet beboelsesbygninger, der kun indeholder én familiebøliger til helårsbeboelse, og som helt eller delvis er sammenbygget med én eller flere bygninger af tilsvarende art.

Kalnæs (SF):

Jeg skal takke ministeren for svaret. Jeg synes nu ikke, det er rigtig tilfredsstillende.

Sagen er den, at efter at man har indført tæt, lavt byggeri i skattelovgivningen og har indført byggeretsprincippet som et vigtigt element i vurderingslovgivningen, så kommer man i den situation, at det bliver fantastisk vigtigt, hvorledes man vurderer almennyttigt byggeri, om man vurderer det som etagebyggeri eller som tæt, lavt byggeri.